

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcov 1/ **Ing. O. P.**, bývajúceho v K., 2/ **J. M.**, bývajúceho v T., 3/ **M. M.**, bývajúcej v P., 4/ **E. Ď.**, bývajúcej v O., 5/ **A. Z.**, bývajúcej v P., zastúpených JUDr. C. S., advokátom v Č., proti žalovanej **B., s.r.o.**, Č., zastúpenej JUDr. A. M., advokátkou v Č., **o určenie vlastníckeho práva**, vedenej na Okresnom súde Čadca pod sp.zn. 4 C 103/2008, o dovolaní žalovanej proti uzneseniu Krajského súdu v Žiline z 25. februára 2009 sp.zn. 7 Co 46/2009, rozhodol

t a k t o :

Dovolanie žalovanej **o d m i e t a**.

Žalobcom 1/ až 5/ náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Čadca uznesením z 18. septembra 2008 č.k. 4 C 103/2008-45 konanie o žalobe žalobcu 1/ zastavil. Žalovanej voči žalobcovi 1/ náhradu trov konania nepriznal. O zastavení konania rozhodol podľa § 96 ods. 1, 3 O.s.p. v dôsledku späťvzatia žaloby žalobcom 1/. O trovách konania rozhodol podľa § 146 ods. 2 veta prvá O.s.p. s tým, že žalovaná, ktorej by právo na náhradu trov konania vzniklo, návrh na rozhodnutie o trovách nepodala.

Na odvolanie žalobcu 1/ Krajský súd v Žiline uznesením z 25. februára 2009 sp.zn. 7 Co 46/2009 uznesenie súdu prvého stupňa zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Rozhodnutie odôvodnil tým, že v danom prípade zákonné podmienky na zastavenie konania na základe späťvzatia žaloby žalobcu 1/ podľa § 96 ods. 1 O.s.p. neboli dané, keďže vzhľadom na okolnosti prejednávanej veci, keď na strane žalobcov sa jedná o nerozlučné spoločenstvo účastníkov, v konaní na určenie vlastníckeho práva na úkon jedného z nich (aj

na späťvzatie žaloby) je potrebný súhlas ostatných žalobcov, ktorá podmienka však splnená nebola.

Proti tomuto uzneseniu odvolacieho súdu podala dovolanie žalovaná, navrhla zo zrušiť (a zrejme vec vrátiť odvolaciemu súdu na ďalšie konanie) z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia veci. Keďže v danom prípade na strane žalobcov nejde a nemôže ísť o nerozlučné (nútené) procesné spoločenstvo, odvolací súd nesprávne aplikoval a vyložil na vec sa vťahujúce právne normy, resp. neaplikoval na vec príslušné právne normy a preto napadnutým rozhodnutím nesprávne vo veci rozhodol a svojím postupom odňal žalobcovi 1/ právo konať pred súdom – znemožnil mu realizovať jeho procesné právo vziať späť svoj návrh (§ 237 písm.f/ O.s.p.).

Žalobcovia 1/ až 5/ sa k dovolaniu nevyjadrili.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podala včas účastníčka konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.), bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 1 O.s.p.) preskúmal rozhodnutie odvolacieho súdu a dospel k záveru, že dovolaniu nemožno vyhovieť.

Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O.s.p.).

V prejednávanej veci odvolací súd rozhodol uznesením. Pokiaľ dovolanie smeruje proti uzneseniu odvolacieho súdu, je tento opravný prostriedok prípustný, ak smeruje proti zmeňujúcemu uzneseniu odvolacieho súdu (§ 239 ods. 1 písm.a/ O.s.p.) alebo uzneseniu, ktorým odvolací súd rozhodoval vo veci postúpenia návrhu Súdnemu dvoru Európskych spoločenstiev [§ 109 ods. 1 písm.c/] na zaujatie stanoviska (§ 239 ods. 1 písm.b/ O.s.p.), alebo potvrdzujúcemu uzneseniu, vo výroku ktorého odvolací súd vyslovil, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu (§ 239 ods. 2 písm.a/ O.s.p.), alebo ak ním bolo potvrdené buď uznesenie súdu prvého stupňa o návrhu na zastavenie výkonu rozhodnutia na podklade cudzozemského rozhodnutia (§ 239 ods. 2 písm.b/ O.s.p.) alebo uznesenie o uznaní (neuznaní) cudzieho rozhodnutia alebo jeho vyhlásenie za vykonateľné (nevykonateľné) na území Slovenskej republiky (§ 239 ods. 2 písm.c/ O.s.p.).

Dovoláním napadnuté uznesenie nevykazuje znaky žiadneho z týchto rozhodnutí, prípustnosť dovolania preto z uvedených ustanovení nemožno vyvodíť. Odhliadnuc od uvedeného, v tomto prípade však na strane žalovanej ide o nedostatok subjektívnej legitímácie na podanie dovolania.

Na podanie dovolania sú legitimovaní účastníci konania alebo ich právni nástupcovia. Z tohto všeobecného záveru však nemožno vyvodíť, že v konkrétnom prípade môžu dovolanie podať obe sporové strany (všetci účastníci konania). Aj keď táto otázka nie je v zákone výslovne riešená, z povahy dovolania ako opravného prostriedku vyplýva, že dovolanie môže podať len tá strana (účastník konania), ktorej nebolo rozhodnutím odvolacieho súdu v celom rozsahu vyhovené, prípadne, ktorej bola týmto rozhodnutím spôsobená iná určitá ujma na jej právach. Pritom nie je rozhodujúce celé znenie rozhodnutia odvolacieho súdu, ale iba jeho výrok (na obsah rozhodnutia súdu prvého stupňa nemožno prihliadať vôbec). Taktiež pri tomto posudzovaní nemožno brať do úvahy subjektívne presvedčenie účastníka konania, ale iba objektívnu skutočnosť, že rozhodnutím súdu bola účastníkovi spôsobená určitá, hoci nie veľmi významná ujma, ktorú možno odstrániť zrušením napadnutého rozhodnutia. Tieto zásady sa použijú aj vtedy, ak rozhodnutie odvolacieho súdu trpí niektorou z väd uvedených v § 237 O.s.p. Zo samotnej skutočnosti, že rozhodnutie odvolacieho súdu trpí takouto vadou nemožno vyvodzovať, že by tým účastníkovi konania bola spôsobená určitá ujma na jeho právach. Pri skúmaní oprávnenia na podanie dovolania z tohto hľadiska je totiž podstatné, že rozhodnutie odvolacieho súdu vyznelo celkom podľa jeho požiadaviek, a že uspokojený účastník konania objektívne nemôže mať žiadny záujem na zrušení rozhodnutia. Ak teda dovolanie podal účastník konania, ktorému výrokom rozhodnutia odvolacieho súdu bolo v celom rozsahu vyhovené, resp. mu ním nebola spôsobená žiadna ujma na jeho právach, dovolací súd dovolanie odmietne.

Vychádzajúc z uvedeného to potom znamená, že v danom prípade žalovaná nebola osobou legitimovanou na podanie dovolania proti uzneseniu odvolacieho súdu, ktorým bolo odvolaniu žalobcu 1/ vyhovené, keďže týmto rozhodnutím dovolateľke (ktorej procesné postavenie žalovanej strany v súdnom spore je nezávislé od jej vlastnej vôle) nebola spôsobená žiadna ujma. Preto Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie žalovanej ako neprípustné odmietol (§ 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 218 ods. 1 písm.b/ O.s.p.).

O trovách dovolacieho konania rozhodol podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p. s tým, že žalobcom 1/ až 5/ v tomto konaní žiadne trovy nevznikli.

P o u ě n í e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 28. augusta 2009

JUDr. Jana Bajánková, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia : Jarmila Uhlířová